NORAKSTS
Lieta Nr.A42879509
Lietvedības Nr.A0937-11/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 16.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *M.K.*, sūdzības iesniedzēja pārstāvim *J.C.* un Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātas iestādes – Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

2011.gada 23.februārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu (protokola-paziņojuma Nr. D57 107730134) par *M.K.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 27.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas – *M.K.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) 2009.gada 7.jūlija lēmuma Nr.D57/10-6/2730 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Policijas inspektores 2009.gada 28.jūnija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. D57 107730134 par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta.

[2] No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2009.gada 28.jūnijā Policijas inspektore *D.H.* Rīgā, pie Priekules ielas 2. nama sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. D57 107730134 (turpmāk atkarībā no konteksta – Sākotnējais lēmums vai Protokols), par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteiktumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 136.3.punkta prasību neievērošanu.

Protokolā konstatēts, ka 2009.gada 28.jūnijā, plkst.16.00, transportlīdzeklis Audi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Paceplīša ielā, pie Priekules ielas 2.nama, pārkāpjot CSN 136.3.apakšpunktā noteiktās prasības.

Par minēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā.

[2.2] 2009.gada 30.jūnijā Policijā saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

Iesniegumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2009.gada 28.jūnijs bija brīvdiena, autostāvvietā visas vietas bija aizņemtas, savukārt Paceplīša ielā, kur Sūdzības iesniedzējs novietoja transportlīdzekli, nekādas zīmes nebija.

[2.3] Izskatot Sūdzības iesniedzēja apstrīdēšanas iesniegumu, Policijas priekšnieks 2009.gada 7.jūlijā pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu par soda piemērošanu.

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Protokols sastādīts ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta nosacījumus un Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus, kā arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas 6.punktu.

[3.2] Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais Protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. Tādējādi lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 136.3. apakšpunkta pārkāpums, jo Paceplīša iela ir ietverta teritorijā, kas apzīmēta ar 522. ceļa zīmi.

[3.3] Par LAPK 149.[10] panta piektās daļas pārkāpumiem ir paredzēts viens soda veids un apmērs, tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar to konkrētajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem un apsvērumiem:

[4.1] Policija nav ņēmusi vērā, ka Paceplīša ielā ir uzstādīta 710. ceļa zīme „Strupceļš" un Paceplīša ielā, kur pieteicējs novietoja transportlīdzekli, nebija stāvēšanu ierobežojošas zīmes.

[4.2] Policija Lēmumā nav izskaidrojusi jēdzienu „teritorija", jo Paceplīša iela atrodas Rīgas pilsētā.

[4.3] Precīzi ievērojot CSN 128. punkta normas, Sūdzības iesniedzējam bija tiesības paļauties, ka tās attiecas arī uz pašvaldības amatpersonām.

[5] Rīgas pašvaldības policija 2009.gada 22.septembrī rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma. Policija papildus norāda, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bez vadītāja klātbūtnes atradās 522. ceļa zīmes darbības zonā un fiksētajā laika posmā nenotika pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, kā arī nenotika kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā, līdz ar to bija pamats konstatēt CSN 136.3. apakšpunkta pārkāpumu.

[6] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata, papildus norādot, ka dzīvojamā zonā, ja stāvvietu nav vai tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana ir atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanai, un Sūdzības iesniedzējs, novietojot transportlīdzekli, šīs prasības bija ievērojis. Nav neviena pierādījuma un apliecinājuma, ka 522. ceļa zīme ir uzstādīta legāli, proti, ka indivīdu tiesības lietot publisko teritoriju ir ierobežotas uz legāla pamata. Vienīgā zīme, kas organizē satiksmi Paceplīša ielā ir zīme „Strupceļš".

Policijas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties Sūdzības iesniedzēja argumentus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[9] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[10] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punkta. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā ir noteikts, ka par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[11] Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzējs 2009.gada 28.jūnijā bija novietojis transportlīdzeklis Audi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Paceplīša ielā, tātad ir uzskatāms par minētā transportlīdzekļa vadītāju LAPK izpratnē.

Protokolā norādīts, ka transportlīdzeklis tika novietots pie Priekules ielas 2.nama, tomēr no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem par minētā transportlīdzekļa atrašanās vietu uz SIA „Rīgas luksofors" iesniegtās ceļu zīmju izvietojuma shēmas, tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Paceplīša ielā pie Garciema ielas nama Nr.2, jo Puikules iela nepiekļaujas Paceplīša ielai. Līdz ar to tiesa konstatē, ka Protokolā ir ieviesusies kļūda, tomēr, tā kā strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai tieši Paceplīša ielā nav, tiesas ieskatā šī kļūda nav būtiska un nevar ietekmēt lēmuma pareizību.

Lietā nav strīda par to, ka minētais transportlīdzeklis tika novietošanas stāvēšanai, proti, transportlīdzeklis atradās 522. ceļa zīmes darbības zonā bez vadītāja klātbūtnes un policijas fiksētajā laika posmā nav notikusi pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, kā arī nav notikusi kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā.

Lietā ir strīds par to, vai, novietojot transportlīdzekli Protokolā norādītajā vietā, Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis CSN, proti, vai šī vietu atrodas 522. ceļa zīmes darbības zonā.

[12] CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 136.3.punkts noteic, ka aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi. Savukārt CSN 298.16. punktā ir noteikts, ka 522. zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" paredz, ka stāvēt ir aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar šo zīmi.

[13] Tiesa ieskatā Sūdzības iesniedzēja pārkāpums ir pierādīts ar šādiem pierādījumiem:

1) Protokols, ar kuru konstatēts, ka 2009.gada 28.jūnijā, plkst.16.00, transportlīdzeklis Audi, valsts reģistrācijas numurs Nr*./reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Paceplīša ielā 522. ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot CSN 136.3.apakšpunktā noteiktās prasības *(lietas 13.lapa*).

2) Fotoattēliem, kas uzņemti pārkāpuma fiksēšanas brīdī (*lietas 14.lapa*).

3) Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem apstrīdot un pārsūdzot pieņemtos lēmumus, kā arī paskaidrojumiem, kas sniegti tiesas sēdē.

4) SIA „Rīgas luksofors" iesniegtā Vecāķu teritorijas ceļu zīmju izvietojuma shēma (*lietas 20.lapa*).

[14] Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka Paceplīša ielā, kur Sūdzības iesniedzējs novietoja transportlīdzekli, nekādas zīmes, izņemot zīmi „Strupceļš", nebija. Tāpat Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nekur nav definēta teritorija, uz kuru attiecas 522. ceļa zīme, jo Paceplīša iela atrodas Rīgas pilsētas teritorijā, nevis kādā Vecāķu teritorijā, kādas nav saskaņā arī ar Rīgas pilsētas administratīvo iedalījumu.

Tiesa izvērtējot Sūdzības iesniedzēja pirmo argumentu, ka Paceplīša ielā nav ceļa zīmju, kas ierobežotu transportlīdzekļu stāvēšanu, uzskata, ka šis arguments saistībā ar pārkāpumu, par

kuru Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības, nav pamatots. Tiesa var piekrist Sūdzības iesniedzējam, ka Paceplīša ielā tik tiešām nav ceļa zīmju, kas ierobežotu transportlīdzekļu stāvēšanu, tomēr tas nenozīmē, ka Sūdzības iesniedzējam nav jāievēro arī citas ceļa zīmes, kas regulē ceļa satiksmi Sūdzības iesniedzēja braukšanas maršrutā pirms transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai.

Kā redzams no CSN 298.16. punktā ietvertās definīcijas, 522. zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" notiec, ka stāvēt ir aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar šo zīmi. Savukārt 523. ceļa zīme „Stāvēšanas aizlieguma zonas beigas" (CSN 298.17. punkts) atceļ ar 522. zīmi noteikto ceļu satiksmes režīmu. Tādējādi 522. ceļa zīme attiecas ne tikai uz to ceļu, pa kuru brauc transportlīdzekļa vadītājs, bet arī uz blakus ceļiem, līdz vietai, kur ir izvietota 523. ceļa zīme, kas atceļ stāvēšanas aizlieguma režīmu.

Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē paskaidroja, ka pirms automašīnas novietošanas Paceplīša ielā ir braucis pa Mangaļu prospektu. No SIA „Rīgas luksofors" iesniegtās Vecāķu teritorijas ceļu zīmju izvietojuma shēmas ir redzams, ka uz Mangaļu prospekta aiz krustojuma ar Vecāķu prospektu ir izvietota 522. ceļa zīme, kuru saskaņā ar CSN 4.punktu Sūdzības iesniedzējam bija jāievēro. Ceļa posmā uz Paceplīša ielu 523. ceļa zīmes, kas atceltu ar 522. ceļa zīmi noteikto satiksmes režīmu, nav. Tāpat no Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem secināms, ka viņš, meklējot vietu, kur apstāties, nav izbraucis no Vecāķiem. Tādējādi konstatējams, ka Sūdzības iesniedzējs arī Paceplīša ielā ir atradies 522. ceļa zīmes darbības zonā un viņam vajadzēja ievērot šīs zīmes prasības.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesas ieskatā nav pat būtiski, vai Rīgas pilsētā ir izdalīta kā atsevišķa teritorija Vecāķi, jo Vecāķu teritorija nav tieši saistīta ar CSN iekļauto jēdzienu „teritorija". Proti, CSN definētā teritorija sākas ar 522. ceļa zīmi un beidzas ar 523. ceļa zīmi, ietverot visus ceļus, kas ir starp minētajām zīmēm, proti, stāvēšanas aizliegums attiecas gan uz to ceļu, uz kura ir izvietota 522. ceļa zīme, gan uz šo ceļu krustojošo ceļu, gan arī uz citiem ceļiem, kas krustojas ar ceļu, kas savukārt krustojas ar ceļu, uz kura atrodas 522. ceļa zīme.

Tādējādi tiesas ieskatā Sūdzības iesniedzējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta pārkāpumu.

[15] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.^{10} panta piektās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šo pārkāpumu vainīgajai personai uzliek konstantu naudas sodu trīsdesmit latu apmērā, un Sūdzības iesniedzējam ir piemērots tieši šāds naudas sods, tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens soda veids un apmērs, tiesa uzskata, ka Policija ir vadījusies no LAPK 32. pantā noteiktā un tai īpaši lietderības apsvērumi nebija jāizdara. Līdz ar to tiesa arī secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši vērtējams, vai Policija ir konstatējusi vainu mīkstinošus vai pastiprinošu apstākļus.

[16] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu ir pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atstājams spēkā negrozīts, bet Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt spēkā negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 7.jūlija lēmumu Nr.D57/10-6/2730, bet *M.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par minētā lēmuma atcelšanu **noraidīt.**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā 2011.gada 16.martā